

Література:

1. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / за ред. С. Чернова, В. Воронкової, В. Банаха; Запорізь. держ. інж. акад. Запоріжжя: ЗДІА, 2019.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ МУНІЦИПАЛЬНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ СТАНДАРТІВ

*Номировська О.В., аспірант,
4 курс, спеціальність 281 Публічне управління та
адміністрування
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»,*

*Дегтяр А.О., д-р. наук з держ. упр., проф.,
Заслужений діяч науки і техніки України, Національний
аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»,
кафедра економіки та публічного управління*

Розвиток інформаційного суспільства та впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій є одним із пріоритетних напрямів державної політики України. Цей напрямок розвитку спрямований на використання передових технологій у всіх сферах суспільного життя, включаючи роботу органів влади та місцевого самоврядування. Україна визнає важливість розвитку інформаційного суспільства і взяла на себе зобов'язання сприяти цьому процесу, прийнявши законодавчі акти, спрямовані на створення сприятливого середовища для розвитку сучасних технологій. Закон України "Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки" та інші нормативні акти регулюють відносини у сфері інформаційних технологій та електронного урядування. Місцеве самоврядування також визнається як важливий учасник у впровадженні інформаційних технологій на місцевому рівні. Зокрема, Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні" визначає компетенцію рад у питаннях створення аудіовізуальних (електронних) засобів масової інформації, що включає в себе рішення про їх заснування, а також призначення і звільнення їх керівників. У контексті цих правових рамок місцеве самоврядування може відігравати ключову роль у впровадженні електронного урядування, створенні інформаційних ресурсів для громади та забезпеченні доступу до публічної інформації. Партнерство між місцевими органами влади та

громадськістю в сфері інформаційних технологій може сприяти створенню відкритого та ефективного суспільства. Важливість ролі інформаційно-правових інститутів у конституційному забезпеченні прав територіальних громад та їх членів. При цьому особлива увага приділяється захисту інформаційних прав людини, зокрема її права на недоторканність особистого життя та конфіденційності інформації. Також важливо відзначити, що в контексті розвитку інформаційного суспільства та використання електронної обробки інформації, питання захисту особистих даних стає особливо актуальним. У зазначеному контексті закріплення на конституційному рівні ролі органів місцевого самоврядування в забезпеченні інформаційних прав громадян має важливе значення для збереження приватності та захисту особистих даних. Зазначенням конституційної норми про зобов'язання органів місцевого самоврядування щодо забезпечення можливості громадян ознайомитись з документами, що стосуються їх прав і свобод, наголошується важливість прозорості та доступності інформації для громадян. Інформаційні процеси у сфері місцевого самоврядування проявляються у ході повідомлення мешканців про стан муніципального життя (соціальна робота у територіальній громаді, муніципальна екологія, муніципальна економіка тощо) та роботу органів та посадових осіб місцевого самоврядування, в ході реалізації принципу гласності у муніципальній діяльності, що є важливою умовою забезпечення активної участі членів територіальних громад у вирішенні питань місцевого значення та здійсненні муніципального контролю. Найбільш рельєфно інформаційне забезпечення життєдіяльності територіальних громад відчувається при організації та проведенні загальних зборів громадян за місцем проживання та громадських слухань, наданні доручень кандидатам у депутати місцевих рад та звітів депутатів та сільських, селищних, міських голів про свою роботу, проведенні конференцій за місцем проживання, консультативних опитувань, заснування муніципальних ЗМІ, муніципальних банків даних та локальних комунікаційних мереж тощо. В умовах реформи місцевого самоврядування та децентралізації публічної влади особливо актуалізується проблематика втілення міжнародних інформаційних та муніципальних стандартів у практику організації та функціонування територіальних громад та інших суб'єктів місцевого самоврядування. Важливим виміром цієї проблеми, зокрема, є прозорість та доступність влади. Наприклад, це дуже наочно можна проілюструвати положеннями Європейської хартії участі молоді в муніципальному та регіональному житті (1994 р.), в якій зазначається, що муніципалітети та регіони заявляють про те, що шкільні проекти залучення молоді до общинного життя особливо заохочуватимуться і отримуватимуть фінансову допомогу через підтримку молодіжних газет та інших проектів масової інформації, що

започаткуванні молоддю, з метою надання молодим людям допомоги у розвитку їх здатності до самовираження та спілкування. Як зазначається у цьому документі, з метою впровадження конкретної політики працевлаштування молоді на контрактній основі, місцеві та регіональні влади зобов'язуються створити або удосконалити на місцевому чи регіональному рівні органи обміну інформацією між підприємницькими структурами, установами освіти та професійної підготовки і представниками місцевих та регіональних молодіжних об'єднань. Також зазначається, що місцеві та регіональні влади намагатимуться надавати допомогу у забезпеченні молодим людям можливості користуватися сучасними засобами вираження та комунікації і новітніми технологіями; забезпечення їм матеріальної бази, такої як приміщення, інформаційні канали та матеріально-технічна інфраструктура, які вкрай необхідні для їхньої творчості, самовираження та культурної діяльності; створення комунікаційних центрів, таких як місцеві та регіональні радіостанції та телевізійні канали, у програмах яких молоді люди можуть брати активну участь. Ілюстративними є положення Декларації Європейської коаліції міст проти расизму, проголошені 10-го грудня 2004 року на пленарному засіданні 4-ої Європейської конференції міст за права людини в Нюрнберзі. Основними мотивами прийняття Декларації визначено стурбованість зростанням проявів всіх форм расизму і ксенофобії, які породжують дискримінацію і насильство в містах; переконаність, що расистські та дискримінаційні світогляди, настрої і вчинки відносно деяких категорій городян і гостей міст створюють серйозну загрозу рівності, взаємної толерантності, миру, безпеки і соціальної згуртованості в містах; переконаність, що боротьба з расизмом, ксенофобією та дискримінацією в містах входить в коло обов'язків міської влади з метою забезпечення взаємної поваги і заохочення рівності між жителями міста, а також в коло обов'язків кожного городянина, що відноситься з повагою до різноманітності, яке сприяє зростанню добробуту сучасного суспільства; впевненість в тому, що тільки за активної участі всіх жителів міста в визначенні, реалізації та оцінці політики, можливе досягнення необхідного масштабу і рівня ефективності боротьби проти расизму і ксенофобії тощо. Одночасно з Декларацією було прийнято та проголошено План дій, що складається з 10 пунктів, з метою практичного вираження свого наміру боротися з расизмом, ксенофобією та дискримінацією, серед яких особливий акцент робиться на підвищенні рівня участі та інформованості городян. Ці приклади, з одного боку, яскраво ілюструють роль та значення місцевого самоврядування у процесах формування та функціонування інформаційного суспільства, реалізації інформаційних завдань та функцій держави, та, з іншого боку, свідчать про глибоке проникнення інформації у матерію муніципального життя територіальних громад.

Література

1. Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності: Закон України № 1045-XIV від 15 вересня 1999 року // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 45. – Ст. 397.
2. Про соціальний діалог в Україні: Закон України № 2862-VI від 23 грудня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 28. – Ст. 255.
3. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України № 157-VIII від 5 лютого 2015 року // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 13. – Ст. 91.
4. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. № 214 [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF>
5. Децентралізація і профспілки: від розмаїття поглядів до конструктиву // Профспілкові вісті. – № 38. – 21 вересня 2017. – С. 13.
6. Роль та завдання профспілок у процесі децентралізації влади в Україні [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: http://www.psv.org.ua/arts/Vnutrisne_jitia/view-3774.html
7. Побережна Т. Мотивація профспілкового активу в умовах реформ // Профспілкові вісті. = № 41. – 12 жовтня 2017. – С. 13.
8. Сизюк О. Формування громад та роль профспілок // Профспілкові вісті. = № 13. – 30 березня 2017. – С. 13

УДК 351:005

ОБМЕЖЕННЯ ФУНКЦІЮВАННЯ ПУБЛІЧНИХ ЕЛЕКТРОННИХ РЕЄСТРІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Нор В.В., аспірантка

II курсу,

спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»,

В умовах інформатизації українського суспільства та інформатизації публічних послуг для зручності їх надання були створені електронні реєстри – автоматизована система обліку інформації про осіб, майно, документи та ін. яка створюється та ведеться державою з метою реалізації своїх функцій. Насамперед метою їх створення було захист прав та інтересів громадян України та контрагентів економічної діяльності в Україні [1]. Публічні управлінські реєстри ведуться уповноваженими органами державної або місцевої влади з метою накопичення, обробки інформації та надання певним відомостям офіційного визнання. Так, наприклад, відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень це – офіційне